

[lb Christensen]

visse andre funktioner. Tjenestemandsbegrebet er, som alle ved, langt mere udstrakt her i landet.

Vi ønsker på længere sigt, at man skal ændre dette forhold, sådan at man ved nyan sættelser vurderer, om der er tale om en funktion, som det er livsvigtigt for samfundet fungerer permanent, eller ikke. Hvis det første er tilfældet, bør det være en tjenestemandsstilling. Er det sidste tilfældet, bør man gå over til en anden ansættelsesform. Det er blot en principiel bemærkning, der i og for sig er dette forslag uvedkommende, men som det kan være rimeligt at fremsætte i denne sammenhæng, trods alt.

Jeg vil altså konkludere, at vi er yderst skeptiske over for dette forslag, og vi vil vurdere forslaget i udvalget, før vi tager endelig stilling. På forhånd er vi ikke særlig stemt for det, men vi vil lytte meget til, hvad der bliver sagt, ikke mindst fra kommunernes og de kommunale tjenestemandsorganisationers side.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har allerede i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget gjort opmærksom på, hvad der er årsagen til, at lovforslaget kommer på nuværende tidspunkt, og at det kommer, uden at man har fuldendt den høringsprocedure, der var i gang. Det er et ønske hos folketingets arbejdsmarkedsudvalg, og det er et ønske, som jeg synes det er rimeligt at imødekomme. Når det er rimeligt at imødekomme det ønske på denne måde, hænger det også sammen med, at opgaven jo er forholdsvis enkel. Den er nemlig stillet af folketinget i form af en folketingsbeslutning, og der er på de væsentlige punkter ikke anledning til at starte nogen diskussion forfra, fordi der er tale om et ønske hos folketinget.

Jeg synes i og for sig også, at det er et rimeligt ønske. Det er ikke sandt, at forslaget skyldes, at nogle gik hjem i nogle timer, og at dette er tænkt som en straffeaktion. Det, der er sandheden om det, er, som hr. Ole Thomsen nævnte, at behandlingen af de sager viste, at der var for mange tilfældigheder, at ensartede sager klart fik forskellig behandling, og det er ikke holdbart i et retssamfund.

Det, forslaget skal sikre i videst muligt omfang, er, at ensartede tilfælde bliver behandlet ens. Det synes jeg personligt er rimeligt og fornuftigt. Jeg kan ikke se anden må-

de at sikre det på end den måde, som er skitseret i lovforslaget. Der er detaljer, der kan komme til at se anderledes ud under udvalgsbehandlingen, f. eks. foranlediget af henvendelser udefra, det vil jeg ikke udelukke, men i princippet må det nok være dette lovforslag, der går igennem.

Den anden begrundelse, som jeg synes det er rimeligt at føre frem, er, at forslaget sikrer, at sager af denne art bliver behandlet ved en retslig instans i stedet for, at de finder en administrativ afgørelse. Det kan være en fordel i en række tilfælde. Den alsidige vurdering af sagen, der finder sted, hvor der i den ret, der skal tage stilling til den, sidder repræsentanter for begge sider, er nok alligevel at foretrække i sager af denne art. Jeg synes, at alene det kan retfærdiggøre, at lovforslaget fremsættes. Men det har først og fremmest været ud fra det synspunkt, at vi ikke kan leve med, at sager af ens karakter får klart forskellig behandling alt efter ansættelsesforholdene.

Tyroll (VS):

Der var nogle spørgsmål, som jeg ikke rigtig fik besvaret.

For det første vil jeg gerne have bekræftet, at meningen med at henlægge kompetencen til at rejse sager ved den kommunale tjenestemandsret til Kommunernes Lønningsnævner er, at man vil forhindre socialdemokratiske borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer i ikke at forfølge de ansatte i kommunen, hvis de, som det var tilfældet ved den konflikt, det har drejet sig om her, har berettiget grund til at foretage arbejdsnedlæggelser. Er det sådan, at hensigten med dette er, at man ikke skal kunne optræde som en rimelig arbejdsgiver i en kommune, hvis man har lyst til det? At man altså skal have denne centralisme indført, så det bliver henlagt til de politikere, der sidder i Kommunernes Lønningsnævner, som har vist sig interesseret i at indføre alle mulige begrænsninger, inklusive forsøg på at spænde ben for teknologiaftaler, som ellers også skulle være et område, socialdemokratiet var interesseret i? Er det det, der er målsætningen? I hvor høj grad vil man fortsætte disse forsøg på centralisering af, hvordan disse ting forløber lokalt? Jeg mener, at det var rimeligt at få et svar på dette allerede på nuværende tidspunkt, da